

[Niels Mørk.]

at den nuværende gratis lægehjælp for personer med A-status devalueres til en slags fattigmandslægetjeneste.

Jeg erindrer også om i den forbindelse, at i dag er bidraget i B-gruppen 6 kr. højere pr. måned end i A-gruppen; efter lovforslaget forsvinder denne forskel, idet bidraget, som jeg sagde før, tages over skatterne. Jeg må indrømme, at med de forandringer, der nu foreslås med hensyn til sygekassegrænsens betydning for medlemskabet, kniber det noget for mig at se den logiske begrundelse for fortsat at opretholde denne grænse, men det er vel en af de ting, som vi må dyrke særdeles meget i socialudvalget.

Den virksomhed, som sygekasserne hidtil har administreret, foreslås nu delt mellem amtskommuner og primærkommuner. Dette vil nok overraske mange, når man erindrer sig motiveringen for, at sygekasserne måtte væk. Den gik ud på, at befolkningen skulle have en bedre og nemmere betjening, et enstrengt system med den ene dør, man skulle igennem for at få de sociale ydelser, altså det såkaldte supermarked. Så vidt jeg kan se, bliver resultatet nu det helt modsatte, nemlig mindst et trestrengt system med flere døre. Der vil jo efter lovforslaget blive forskellige steder, hvor man skal henvende sig, hvis man skal gøre brug af sygesikringen.

Opdelingen af administrationen synes ikke at være hverken rationel eller særlig god for befolkningen, da der trods alt altid er og vil være længere til amtskontoret end til det stedlige kommunekontor. Jeg forstår, at motiveringen for at lægge en så væsentlig del af administrationen i amtskommunen er koordineringen med sygehusene, men for befolkningen må det være mere bekvemt at lægge sygesikringen på samme sted, hvor hovedparten af de andre sociale ydelser ligger, og hvor koncentrationen af de sikrede også er.

Da administrationen af sygedagpengene tildeles primærkommunerne, mener jeg, at det samme bør ske for begravelseshjælpens vedkommende, ikke mindst fordi der ved dødsfald ofte er brug for råd og vejledning og forskellige sociale ydelser til de efterladte. Det er en opgave, som i dag klares ved et samarbejde mellem sygekasserne og primærkommunerne; jeg mener, at disse to ting

hører stærkt sammen, og ikke mindst begravelseshjælpen tror jeg er noget, som ikke kan klares med en kold check fra amtskontoret.

Jeg må indrømme, at jeg forstår ministerens undskyldende bemærkninger i fremsættelsen om manglende koordinering, udtrykt med de ord, at man måske vil finde, at det ikke i alle tilfælde er lykkedes at gennemføre en tilfredsstillende koordinering. Heri kan jeg erklære mig helt enig med ministeren.

Angående sygekassernes personale, der omfatter ca. 1.800 medarbejdere i dag, er der jo allerede optaget forhandlinger mellem de implicerede parter. Hovedsigtet her må være, at den personaleudvidelse, som vil ske for amter og kommuner, i første række dækkes ved en tilfredsstillende placering af sygekassernes nuværende personale. Lige så givet er det, at sygekasserne har forpligtelser så vel over for afgåede funktionærer som over for personale, der af alders- eller helbredsmæssige eller andre grunde ikke på rimelig måde vil kunne indplaceres i den nye administrationsordning. Personalet har krav på en ordentlig behandling, ikke mindst fordi de ved ansættelsen ikke kunne regne med en nedlæggelse af deres arbejdspladser.

Om sygekassernes formuer skal jeg henholde mig til, hvad ministeren har sagt om dette spørgsmål i fremsættelsestalen. Jeg håber og tror, at de danske sygekassers repræsentanter i de forhandlinger, der foregår, kan blive enige med ministeren om en løsning af dette spørgsmål, en løsning, som bliver til gavn for hele befolkningen, der har skabt disse formuer.

Det kunne være fristende at stille nogle spørgsmål til ministeren f. eks. om størrelsen af de forventede bidrag fra forskellige indkomstgrupper, hvilke merudgifter systemet vil påføre amter og kommuner ved etableringen af de nye sociale centre, ved opbygningen af amternes administrationsapparater, ved uddannelse og omskoling af det sociale personale. Jeg vil imidlertid stille et konkret spørgsmål: kan f. eks. et progressivt amt — og de findes jo — selv gennemføre forbedringer og fremskridt i henhold til denne lov f. eks. vedrørende sygdomsbekæmpelsen, og kan i den forbindelse socialreformkommissionens målsætning: ensar-